

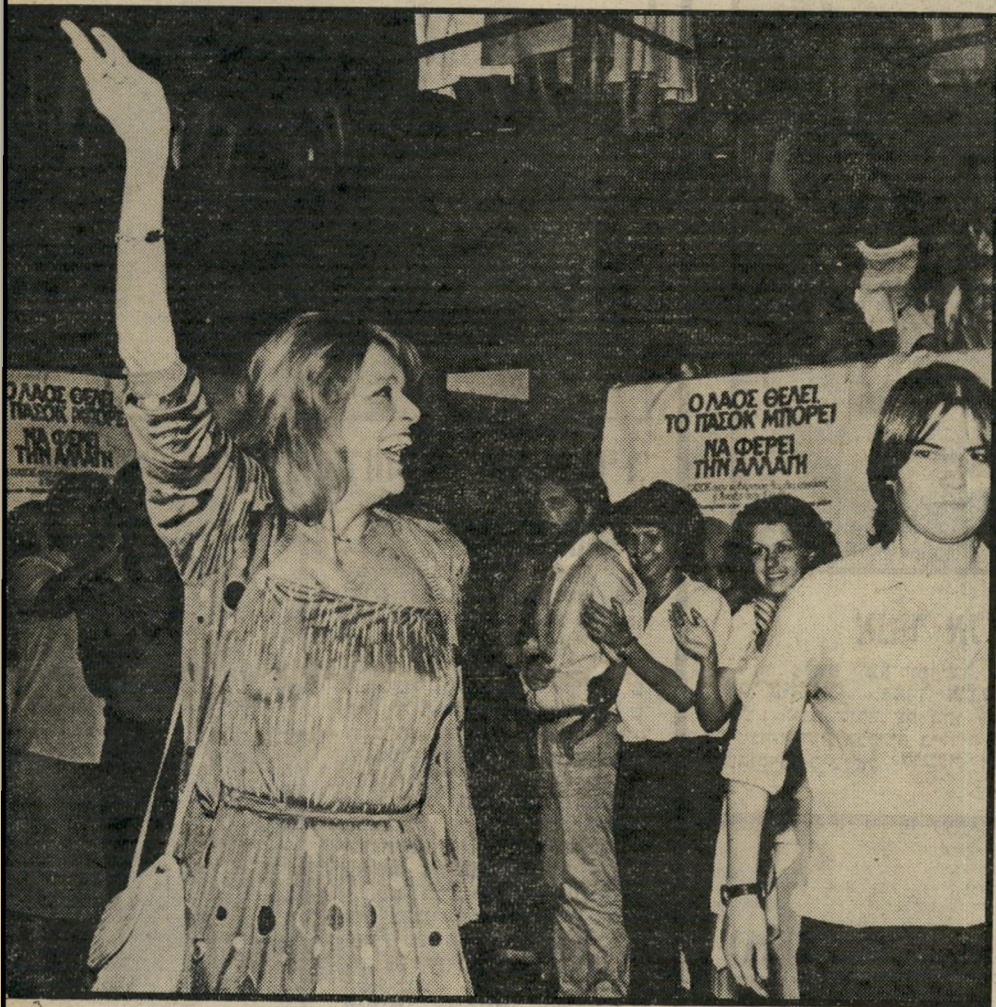
פרנסואה מיטראן:

חיכים מן האנגוס

הנשיא הצרפתי, פרנסואה מיטראן, ערך זה מכבר מסע ארוך בארצות-הברית ובמסכי קו שכונה בפיו "מסע התיק-וזה". אולי משום שבסתר לבו קיווה שמדיניות החוץ שלו תוכל לטייה את משברי הי-פנים החמורים, הפוקדים את צרפת מאז הבחירות האחרונות.

בכל צילום וצילום, בחברת הנשיא רגן ובלעדיו, הקפיד מיטראן לחייך מאוזן לאוזן, אף שלא פעם נראה מתאמץ. אבל בתמונה המוצגת כאן הוא מרוצה מעצמו באמת. ראי-שית דבר, היה זה בקאנקון שבמכסיקו, שם הכין לו הנרי שיא חוזה לופו פורטינו, קבלת-פנים חמה במיוחד, וניי-צח על התושבים שיצאו לר-חובות כשהם מניפים כובעיהם אל על.

בהזדמנות זו הוא נפגש גם עם ראש-משלת הודו, אינדרה גאנדי, ותיכנן את ביקורה, בחודש הבא, בפאריס.

ונלינה מדקור': פוליטיקה לא רק בימי חול

פאפמוקס, הודיע למדינה מרקורי שהיא ארי-יבת-המדינה, וכי אורחותה היוונית נשללה ממנה. המילים נעתקו מפי "זוכרת שרת-התרבות. היא לא נכנעה, יצאה לגלות, ושרה ברמה שירים של מיקיס תיאודורקיס, משורר החרות היווני. לא פעם עמדו חייה בסכנה. אחרי 14 שנה היא יכולה להתחיל קרב חדש, הפעם בסלוניקי: להילחם בניהום האוויר ובערות, להחזיר את הגולים הפרי-ליטיים הביתה." תוכנית קצת יותר מטובת מעלי-לה קולוועית.

מי לא זוכר את ילדי פיריאוס ואת היציאת בעלת לב הזהב ששרה "תמיד אתן לך את אהבתי, בכל יום מן השבוע, אבל רק לא בשבת, כי זהו יום המנוחה היחיד שלי."

מאז זרמו מים רבים בים-התיכון, והגברת-השחר קנית, רעייתו של ז'ול דאסן הפכה שרה בממשלת-יוון, לא שרת-העבודה, כפי שניתן היה לחשוב ממילות השיר, כי אם שרת-החינוך והתרבות.

היה זה ב-12 ביוני 1967, כששרה-הפנים היווני

לך ואלנסה: איזו סולידריות!

כבר זמן רב לא ניראה מנהיג תנועת סולידריות הפולנית, במח-וזה כזאת של התלהבות ואושר עילאי, ואומנם, קשה לדעת מה צפוי לו בשבוע לפולין לאחר החופשה הפאריסית שלו. זו הגיעה לשיאה בלילה האחרון לשהותו בעיר האורות, כשהלך לשמוע ולרי-אות את איב מונטאן בתוכניתו החדשה (הוא השיג כרטיס!). בתום התוכנית מיהר ואלנסה אל מאחרי הקלעים, כדי לחבק את מונטאן. "איני מבין את השפה", התבדח ואלנסה, "אבל מי כמוני מבין כל מה שאמרת בשיריך."

האם אפשר לומר שהקומוניזם משותף לעברם של השניים, וניגון העתיד יצלל אחרת?